

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 131. Et calefaciebat se. v. 54.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ecum domum reducas ut illi; sed hoc non est futurum, quia sicuti aliter venerunt Domini Ministrorum illorum, quam tuus Dominus; sic & ministri illi aliter illuc venerunt, quam tu. Illorum Domini iudicant hic de capite Domini tui, & tuus Dominus iudicatur ab eis. Hinc debebas odorare fortunam & conditionem suam. Illi sedent bene quia Domini illorum sedent. Tu vero debebas stare, quia Dominus tuus stabat. Pessime fecisti, quod sic, ut illi, sedisti, nimis audax fuisti.

Bone Iesu, quam bene monuisti nos tuos per Spiritum S. dicens: Cum hunc bonus eris & cum peruerso peruerteris: & qui amat periculum peribit in illi. Petrus parum cautus vel parum adhuc versatus sedet inter ministros totius malorum Dominorum, quid inde futurum sit, facile est coniectare, his ministros puto ego fuisse florem nequissimorum hominum in civitate Ierusalem. Quod enim tales solet latere, id certe vulgus solet nescire. Ango quando cogito Petrum tuum Apostolum, inter tales sedentem malem eum videre in foro ambulantem. Mallem eum magis in Templo sedentem audire, quam cum Ministris talibus ad locum. Quid enim ibi, et si alii omnia, in personam suam idonea fieri, omittantur, audiet Petrus, quid non videbit; quales scurrilitates, quales sarcasmos, quales narrationes & impudicudes? O Deus, sepi aures nostras spinis, fac in eis Catharrorum prolabentium tinnitus & susurros, & campanarum aut cantantium strepitus, sed audiamus in consortijs turpiloquorum, & scurrarum sermones nefandos sed & cor nostrum longè fiat, oro, à sociate peruersa, à socijs nequam, siue in conuiujs, siue hospitijs siue nauigijis, siue in curribus, siue in plateis, O Beati omnes vos, qui à prauis colloquijs & socijs estis sequestrati,

S. 131. Et calefaciebat se. v. 54.

Ingressus itaque Petrus nequitiae Academiam, sicuti olim magi Herodianam Aulam sedebat quasi in schola, sed longe alia quam haec tenus insueuerat audiebat lectiones, sed longe alias, quam in monte. Videbat visiones, sed valde difformes ab eis quas in Thabor viderat. Imo calefaciebat se, forte non solo igne naturali, sed fortasse & morali; fortasse recreabatur lepidis horum ministrorum conceptibus, aculeis, mimicis, gesticulationibus &c. Hinc ut Magis illam malam aulam ingressus, stella, quae eis Hierosolymam usque Dux fuerat disparuit: ita Petro Caiphæ aulam ingresso diuini luminis radius, qui mentem eius irradiare solebat, cœpit obtenebrecere: & quanto plus cum Caiphæ ministris camino appropians cœpit irradiari ab illo igne, tanto plus à luce æterna deficere. O Petre: Non in igne Dominus: Alloquor vos Rectores populorum, alloquor Patres familiæ

allo quod matres, alloquor omnes, quibus incumbit aut educandi cura aut officium regendi. Cauete obsecro vestris à foco otioso, intendite colloquijs eorum qui adsident illis, necessaria quidem res est in frigidis regionibus focus, sed & nisi prudens sit usus sæpe valde noxia & periculosa multa ad focum contigerunt, quæ fuerunt deploranda apud pænitentia locum; multa apud ignem, quæ restinguenda fuerunt aqua ex cerebro expressa. Non est opus vos alio ire, S. Petrum videte, iste vir, iste Prælatus, iste senex, iste designatus Papa apud focum quomodo perire!

S. 132. Summi vero Sacerdotes & omne consilium quarebant aduersus Iesum testimonium, ut cum morti traderent. v. 55.

Vidimus initia S. Petri & in eius persona Discipulorum Christi modulum, qui non erant de statu Ecclesiastico eius temporis, neque Academico neque ciuili, sed extra synagogam causa Christi. Iam videamus etiam quomodo se gerunt status ipsi supra nominati. Historicus ficer ait: Omne concilium nempe ex Sacerdotali, Doctorali & Politico ordine ac statu conflatum, quod vocari solet Plenum, cum singuli & omnes sub iuramento citantur ad comparendum & consultandum: comitia nominant Latini, Diætam alij & synodus, alij Capitulum, seu Congregationem; in quibus hoc solet reperiiri valde proficuum, quod in concilijs ex plurimarum personarum sapientia, experientia & prudentia, fiat unus quodammodo intellectus; & ex plurimum voluntate & arbitrio fiat unum arbitrium & voluntas, & consequenter una constetur potestas; si igitur accesserint personæ bonæ voluntatis, paratae discere quod nesciunt, amare quod est bonum, odire quod est malum, communicare quod sciunt, non plus sapere, quam oportet. Bonum erit Concilium, bona synodus, bona comitia, bonum capitulum; alias malum utrū his, vbi omnes qui conuenerunt ad synodus fuerunt insipientes corde pariter, & ideo concorditer unam fecerunt intelligentiam, siue potius ignorantiam, & pariter unam peruersitatem, & unum homicidium.

O Deus auerte hanc malitiam ab his qui conveniunt ad synodos & concilium aliquod, ne eo velint venire determinati ad malitiam, non solum apertam, sed nec implicitam, in suo proprio iudicio vel passionibus vel affectibus, haec enim exceperant, ut isti in concilio Iudaico exceperant a suis passionibus. Sed culpabiliter, sed vincibiliter, & crasse, affectate. Hinc illa inquisitio Testium falsorum, & verba ad conscientem proditem: Tu videris. &c. omnia secuta.